СЕРБСКЕ НАРОДНЕ НОВИНЕ.

Новине наше излазе сваке седмице двапут а С. Нар. Лист по єданпут.

ГОД. IX.

Пренумерирати се може на свак. ц. к. Пошти с полгод. ценом 5 фор. среб.

ЧИСЛ. 100. ПЕШТА, Четвртак 19. Декемврія. 1846.

УНГАРІЯ.

Пешта. — Прекюче є држало кньижевно содружество, Матица Србска, опет своє обично засѣданіє, у ком су предузети били найвише предмети заоставше массе србског Мецената, блаженопочившег Савве Текеліи тицаюћи се, између ових є найзнатніи био височайше, на прошеніє Содружества милост. издано рѣшеніє Нѣг. Свѣтлѣйшег Величества, коим се, уклонивши сва од различити страна чинѣна предпятствія, посредством високе кр. коморе Арадском магистрату налаже, да Текелійну велику башчу на име Заведенія преписати има, и тако є овим и за будућност заведенія пресудителним милостивѣйшим Рѣшеніем єдна велика брига и неволя Содружества уклонѣна. — Читано є овом приликом за єзик и кньижество славеносрбско, жара пуно писмо Преч. Гдна Протопресвитера Сомборског Василій Ковачића, поред коег Содружеству на дар подноси оригинални рукопис незаборавлѣног негда друга, и славног Србина Григорія Терлаића: „Похвала Марка Аврелія“, и одређена су по постоєћой Содружества уредби три члена, да рукопис прочитаю, и, да ли се, кад, и како трошком Матице печатати може? мнѣніє своє Содружеству поднесу. — Напоследку изявлѣна є Нѣг. Ексцелленціє Гдна Архиепіскопа и Митрополита Карловачког Іосифа Раячића, родолюбива желя, у Содружество ово као член ступити; ово є изясненіє с радостю примлѣно, и од свію сочлена єдинодушно и єдиногласно изявлѣно и заключено: Нѣг. Ексцелленцію Гдна Архиепіскопа за почестног члена несамо избрати, него из истог засѣданія о заключенію овом извѣстити, и да би високо Своє покровителство Содружеству поклонити, и у дѣли нѣгови за напредак кньижества участвовати благоизволіо, писмено умолити. — Било є іошт и други овдешньи особа, коє су овом приликом членовима Содружества постати, волю изявиле; но будући да се по особитой єдной уредби при приманю овдашньи членова особита призрѣнія имати мораю, вопрос о том родивши, се нерѣшен є остао.

Из Вел. Кикинде. — Од како є Читаоница Србска овде код нас заведена, а особито одкако се неки духови пробудили, и конечно ослобођенѣ окружія овог явно, разборитим своим совѣтима, и успѣшним дѣлма целом Србству на радост и славу свойски подпомагати почели, од тог доба неке знаке явног, и да рекнем, народног живота видисмо. Србску овдашню Читаоницу є єдино само чисто родолюбіє произвело, али с натезанѣм, и премда є акція тако мала, да ю сваки и найсиромашніи човек лако купити може, опет се неумножава число участника. Ми Србльи овде тако смо научени туђе любити, а своє рођено од нас одбацивати, да просвети, и народности нашой рођеной, коя нам є условіє нашег моралног бића, манѣ жертвуємо, него туђой; зато се овде и дан данашньи више чита немачки и мађарски кньига и Новина, нежели наши.*) Установисмо посредством акція Позориште Србско, али да є од нас далеко цѣл позоришта, то смо увидили онда, кад є улазак за плаћу бивао, (тако є мало число гледаоца било, да се човек чудити морао), а да є то немачки ил мађарски театер, ми би сви широм тамо врвили, макар и полак неразумели, шта се ту ради и говори; нећемо дакле да се пробудимо из дубоког народног сна, него оћемо да у сну без бриге почивамо. Желимо освобођенѣ земаля и марве наше, а душевне окове ради смо сносити, други народи се већ стараю, како ћеду безсловесне животинѣ од ярма освободити, а ми равнодушно гледимо, како нас немарльивост и небрига у народну пропаст баца. — У Шемницу сами грађани Словаци даю театрална представленія, и то зато, да ньова народност у изображеном свету нови, и већи полет добіє, а ми нисмо у станю єдно дружство издржавати, коє би дружство из наше србске главе оне просте, и неосноване мисли о позоришту изкоренило. Код нас є то штогод низко, што є код изображени народа благородно и високо, ми се срамотимо слѣдовати примѣре просвештени народа, а горди смо, и поносимо се с нашом простотом. Код нас, кад понудиш да се између предбройника какове србске кньиге кто упише, то мораш три дана молити и говорити; а како пренумерирамо, Србске Новине, то ћете ви найболѣ знати.**)

*) Истина, да нема никаквог явног предпріятія, ма се оно и коє друге вѣре ил народа тицало, да се В. Кикиндског диштрикта од поєдини люди, ил обштина, ил из саме диштриктуалне кассе знатни приесци принели неби, као што смо н. п. пуне табаке имена, и знатни прилога из Диштрикта на калвинско-лутеранске у Пешти подизаєме главне школе читали: а напротив врло мало число поєдних лица знамо из Диштрикта, кои су на фонд народног кньижевног дружства Матице Србске принети усердствовали, а од обштина диштриктски само єдна досад обштина, т. є. Карловска, 100 фор. на Матицу є жертвовала, опет зато невѣруємо, да є у Диштрикту, кои би се per eminentiam србским назвати могао, чувство србске народности и народолюбія, тако мртво или отуђено, као што нам га Г. Дописиватель представля, него ми се сладком питамо надеждом, да ће баш у овом србском окружію све, што се србским зове, найрадостніє примлѣно, найревностніє неговано бити, и у той србской башчи цвет србске миле народности наймиловидніє цветати и развіяти се.

Учредн.

**) У Вел. Кикинди казалисмо 15—16, у Меленци мѣсту са 6—7000 србски душа, 5—6, у Франѣву са 6—7000 душа 4—5; у Мокрину са 6—700 о душа србски само 2, у други маньи мѣсти само по 1—2, и тако у целом диштрикту В.Кикиндском, гди є 50.000 душа србски, нема више него са обштинама заедно 30 — 40 пренумеранта!!! Напротив неможемо с радостю србском, и благодарностю учредничком непризнати, и лепог примѣра ради необнародовати, да є у Потиском, Бечейском диштрикту магистра-

— Наша є найвећа погрешка, што се сами радо фалимо, макар да нисмо ништа похвале достойно учинили, букнемо као ватра, коя се одма и угаси, и то є оно зло, што неможемо да се излечимо, а то ће сигурно бити зато, што болест нашу непознаємо, єрбо да ю познаємо, ми би ю лако и излечили.***) Ово є єреміада, кою сам тужним натеран чувством написао, и нека ми опросте, што сам мало у црнѣ мастило перо умочіо, єрбо я по искуству знам, да за фаленѣм мазня слѣдує.

(О снабдѣнію и обученію свештенства.*) В послушаніє б.м. Інтимата од 8. Марта 1832. Н. 8257., гди є наложено Архи- и Епископом восточне цркве, да даду мнѣніє; како би се клиру веће изображеніє и снабдѣніє (либо плата) набавило, отговоріо є пок. Архіепкоп Стратимировић вис. Консиліуму 25. Мая 1832. године ово: 1.) да є клир нѣгове дієцезе доста изображен, и сваке године изображава се више, будући мало тко се пріима у Богословію, кои ніє гимназіум поне валяно совршіо; а има их, и кои су философію, и права совршили. 2) Што се дотаціє тиче: сессіа у натури, гди є свештенство има, поболшала є станѣ свештенства, а гди є нема, яко се осећа тай недостатак. У Срему іошт свуда сессіа нема у провинціалу (по милитаріи има); желити би било, да у сваком мѣсту има єдна сессіа, пак онда, ако има гди више пароха, они да не плаћаю на своє землѣ даціє толико, колико єдна сессіа вреди. О овоме се находе слѣди у актама дієте 1827. страна 1066. Н. 42. и страна 1452. и іошт ніє ствар совршена; и то є први источник дотаціє. 3) Што се штоле каса: та є лѣта 1779. уређена, и досад ніє измѣнѣна; та се состои у биру, и плаћаньу за нѣка свештенна дѣйствія. Бир у сремской, у славонской, и хорватской краини уређен є, да се дає од ютра (онда є ютро било 2400. квад хвати, дакле 3 оке од ютра, а сад є ютро 1600. хвати дакле) 2 оке, у Срему се дає пшеница, а у Хорватской кукуруз, єчам, зоб, просо (ситна проя) у име тога. У провинціалу сремском уређено є давати от дома 1 классе 1 фор. 8 кр., II. классе 30 кр., а III. 18 кр.; но дає се у натури т. є. две оке пшенице от ютра; и ово нешто више износи, него у новцу оно; штола се дає у вієнской валути, дакле желити би било, да се дає у сребру (ово є после и учинѣно, и сад се дає у среб.). 4) Ова штола морала би по данашнѣм времену промѣнити се тако, да што од прилике добива єдан римске цркве свештенник од своє парохіє, тако исто наш свештенник од своє парохіє да добива, єр то би било право, и наши се люди не би могли тужити, да су отягоштени; а ово би юрисдикціє мирске изнаћи и установити могле. — У градовима, вели, бир є по контракту опредѣлен. 5) Да се число свештенства умали, Стратимировић ніє то предложіо, нити є одобравао, єр како ће се помоћи, вели, ономе пароху, кои є и сад сам у парохіи, и гдй редукція числа свештенства бити не може? Ако се гди пароси умале, капелани би се морали умножити, а то су люди с женом и дѣцом, кадкад парох нема дѣце, а капеллан има. —

Карлштадтске дієцезе администратор (садашньи Еп.)Впр. Г. Евг. Іоанновић на тай є вопрос 1838 10. Февр. Н. 60. Вис. Консиліуму овако отговоріо. 1) Да се уведу школе елементарне свуда, и да се ту предає читанѣ, и писанѣ, и христіанска наука нашима Кириллическима словма, а не (као што є сад) латинскима словма. 2) Кад ово свршe дѣца, онда да иду у нормалне школе нѣмецке, коих овдѣ има доста, и потом у гимназіум Карловачки, Сеньски или Загребачки, гди є и академіа. 3) да се уреди за єпархію Карлштадтску богословія, као што є у Карловци сремски; да се профессори плаћаю из народнога фонда. Пок. Стратимировић, Митрополит лѣта 1820. мисліо є, да Карлштадтске дієцезе клирици могу ићи у Пакрац у богословію, дакле у Карлштадтской дієцези богословія ніє нуждна, и ово є потврждено бм. интиматом од 30. Іан. 1821. Н. 3101., и зато іошт и данас у Плашком праве богословіє нема, него као што є пок. Мушицкіи кубуріо и невольисао с том, тако и данашньи Впр. Г. Еп. Іоанновић кубури, и држи своим трошком. — Пок. Архіеп. Станковић по том нѣке године є дао своє мнѣніє, да се и у епархіи Карлштадтской богословія заведе по плану, но то іошт ніє у дѣйствіє приведено, све є на конгресс отложено горе (шта ли є?) 4) За фонд школа елементарни предложено є узети онай фонд: кои се зове: „Illyrischer Grenz Erziehungs und Ausbildungs Fond“ а дирекція да се даде Епископу дієцезалному. Што се тиче дотаціє клира, речено є. 5) Прво, да се редуцира число свештенства, гди се год може; но у Хорватской рѣдко гди се може, єр су парохіє разтрешене и єдине, и сама она коммисія, коя є лѣта 1827. парохіє пописивала, ніє нашла, да може више редуцирати парохія, него пет, шест. 6) Да се у свакой парохіи начини дом парохіялни с нуждним стаяма, и да се оправля роботом обштества, као што већ на многи мѣсти є то учинѣно. 7) Да парохіани мораю своме пароху 12. хвати дрва, а капеллану 6. хвати бадава насећи и довезти, єр су овдѣ капеллани нуждни. 8) Да се парохіални приход бир у новац обрати, и за сваку оку 3 крайцаре сребра даде. Ово да юрисдикціє совокупе скупа с даціом царском и даю свештеннику на квиту. 9) Да се за Хорватску она штоларна норма уведе, коя є у Срему. Єр кад може Бихарске међе човек тако плаћати, зашто не би и Баналисте и пр. могли? 10) Да капеллани буду свободни от 10 ютара землѣ от свію даціа и робота. 11) Протопресвитери овдѣ имаю от куће 1 крайцару, коє износи найвише 30 фор. среб (овдѣ извѣстія нема, као у Срему, Бачкой и Банату, нето парох пита молитве и пр.) дакле, да им се даду свакоме по две парохіє. Диштрикти их имаю от 11 до 18 парохія. 12) Да мѣсто єдне крайцаре от дома, добиваю по две крайцаре. — 13) Да фонд народни дає епархіи Карлштадтской

туалним протоколлом заключено, те се све диштриктске селске или варошке обштине, како на мађарске, тако и србске Народне Новине пренумерираю, осим тога пренумерираю се у истом диштрикту и србска црквена обштества, и ако не баш соразмѣрно числу ту живећега србског народа, али прилично число приватни люди, т. є. ГГ. диштриктски званичника, свештеника, трговаца, занатлія, и сами польодѣлаца. Учредн.

***) Болест є та, народна несвест, а извѣстни іой є лек: оживотворена любов рода, родолюбіє, не у речма само звонеће, него дѣлма се осведочаваюће. Учредн.

*) Незнамо зашто Г. овога Сообштитель мисли, да нам нећеможда повольно бити ово печатати? што више неможемо доволно благодарити, што є нам сообштити благоизволіо, и найучтивіє молимо, да би нам и друга ВПр. ГГ. Епископи наши своя мнѣнія, коя су о том предмету званично високим местама у оно доба поднели, или само приватно написана, или намишлѣна имаю, явног употребленія, болѣг обштег споразумѣнія ради сообштити неотрекли се. Учред.

на год 200 фор. среб, и то да се дає онима ассессорима кон., кои праве инквизіціє по дужности (гди нитко не тужи, али се знаде, да се мора инквирирати, єр прота явля иступленія чія) овако се пак многе инквизиціє не чине, єр се незна, тко ће дати діурне, и тако ексцесси ненаказани остаю. 14) Да се даде плата фишкалу и нотарію конс. из народнога фонда, свакоме по 150 фор. среб. као што вели система конс. (коє се обаче не дає) 15) Найпосле, премда є плата епископа дотаціяма от лѣта 1787. и 1808. умножена, но іошт є єднако епкп херђаво плаћен, єр нема овдѣ ни 4000 фор. среб., а много се коєшта од нѣга захтева; а кад се брига води, да се клиру даде *боля* дотація, то се ту Епископи найпре мораю разумѣти. —

ХОРВАТСКА и СЛАВОНІЯ.

О уведенію нашег народног єзика у круг явног живота.— II. — (Продуженіє). — Други, кои човечніє с нама поступаю, из призрѣнія на човечество нашем труду и попеченію толико незамераваю и показую радост и соучастіє у нашем подизаню; но при найманѣм движенію од наше стране, коє не би по ньіовом методу и намѣренію било, люте се они и непрестаю нама найгрђа злоупотребленія и покушенія повређеня туђег права пребацивати. Готово ни у єдной кньиги, ни у єдном списанію, коє се на славенство относи а од неславена произходи, ни смо ми што друго нашли и читали, него грдне поруге, и явно показиванѣ найвећег огорченія против славенства. Ако су поєдина славенска колена, или поєдини мужеви, као заступници исти, на основу єдног и истог подрекла, и духовног сродства братски се союзили на взаймно подпомаганѣ у постизаванѣ невини, кньижевни и заиста човечни предпріятія; то су одма викали на издайство, и позивали су тицаюћа се правителства, да таковим предпріятіяма на пут стану. Ово ніє измишлѣно, да би се рећи могло, да водим рат против мои собствени измишлѣнія; него є извађено из списанія, из кои се у свако доба о реченом онай уверити може, кои би се о истини мои речи сумняо. Свашта сме оживити, подићи се, напредовати, сваки народ сме као народ у свом єдинію осећати се учити, само наше попеченіє за овим добром, коє є обште човеческо, с преким се оком сматра, и са таковим се обстоятелствама у союз доводи, коя се као отвећ опасна представляю, коя пак само у мозку таковог пакостног суштествую, и од човека, кои ствар разумева, само сожаленіє заслужую. — Ми Хорвати у овом призрѣнію делимо обшту судбу прочег славенства, и нама ніє болѣ ишло. И на нас су споля и изнутра нападали. Особито су били наши внутреньи непріятельи, кои су се у партаю народне оппозиціє союзили, у непріятельованю и оговараню нашег попеченія неуморими; што више ово є било и єсте іошт и данашнѣг дана основ, на ком свою оппозицію осниваю. Они су били непрестано дѣятелни, найчудоватніє гласове су о нашем движенію по земльи разпростирали, они су нас код наше уставне браће, Мађара, у тако гадно подозрѣніє довели, да се на последнѣм унгарском Собору о нашим дѣлима таковим начином говорило, кои є свакога правог родолюбца Унгаріє и Хорватске се дубоком жалостію изпунити морао. Ми знамо и опоминѣмо се са сожаленієм, каква су непріятна появленія о вопросу єзика онде проузрокована, како су наша народна предпріятія од ондашнѣ прекомерне већине Станова представлѣна, и што више и у самой єдной Височайшем месту поднешеной репрезентаціи описана; ми знамо, како є наше народно движеніє тамо толковано, како є на неки извор и повод, ког „руссизмом“ називаю, навођено, и тако као опасно не само за Унгарску, него за целу Аустриску монархію, представляно; ми знамо, како су се што више трудили, ово мнѣніє о нашем попеченію са доводима из славенски списанія утврдити. Ми смо онда ћутали, єрбо є заиста тешко било на ово велико против нас подигнуто осужденіє, увѣрени бивши о неправди, коя нам се чини, другчіє него са дубоким ћутанѣм одговорити. Подобне тужбе и оговараня поновлявана су честѣе против нас, и іошт пре єдне године летила су из єдног места окружна писма кроз целу землю, да се против панславистически Хорвата сви родолюбиви духови раздраже. Читательи ће се опоменути, каква єгрдна буря за држаним прећашнѣ године у Загребу земальским Собором слѣдовала, и какво є движеніє несходним разумеванѣм заключенія наше земальске скупштине у сосѣдной Унгаріи, особито од неке партає, коє су орган овдашньи наши противници, проузроковано. Такове тужбе буду гомилама против нас подигнуте, и дух, коим є наш Собор дисао, означен буде за отвећ претећи, уставу противан, држави опасан, а сакуплѣним заступницима народа пребацивана су шкодльива намѣренія. (Продуженіє слѣдує.)

СЕРБІЯ.

Београд, 6-тог Декем. — Данас, као на дан имени нашега свемилостивога Покровителя, Нѣг. Величества Государа Імператора Руссійског, Николая I., после божествене литургіє, кою є Нѣг. В. Пр. Г. Митрополит одслужио, држано є молебствіє и читано многолѣтствіє за здравлѣ и дуги живот Нѣг. Величества, за коє време пуцале су прангіє испред цркве. После овога како Свѣтли Княз и Г. Митрополит, тако и сви великодостойници наши, а и многи нижи чиновници и отмѣніи грађани ишли су овдашнѣму руссиском конзулу, Г. Федорову, и изразили своя искрена честитаня. У то є време пред зданієм конзулата свирала наша воєна банда; а у вече є ово зданіє сяйно осветлѣно било. (Срб. Беогр. Нов.)

ПОДУНАВСКА КНЯЖЕСТВА.

Галац, 26-тог Нов. — Од вторе половине прошастог месеца владали су на црном мору 26. дана непрестано найжестѣи сѣверо-восточни ветрови. Море є било у страшном движенію, а зима при том тако велика, да є термометер на 9 град под нуллом спао. Бродови, кои су у Галацу и у Браили натоварени били, нису могли дакле изпловити, и скупило ій се било у Сулини 350, кои су на болѣ време чекали. И сами они бродови, кои су из Одессе пловили, нису могли до Босфора допрети, и морали су у Руменліи пристаниште тражити. На срећу ніє никакви кораблекрушенія било, коє є ново доказателство о напредку мореплавне науке. Између Цариграда и Галаца пловећи паропроди Аустриског Лойда били су сбог великог ветра у велику неприлику доведени; тога ради вештим капетанима исти бродова на велику чест служи, што се никакви несрећа догодило ніє.

*

ЦРНА ГОРА.

Новембра 12-тог по рим. (по гласу Срб. Беогр. Нов.) био є бой између Спужана и погранични Црногораца (Загоричана). Турци гомилом навале на границу; но Црногорци одма устреме се против непріятеля, и озбильски се сразе, и на скоро непріятеля узбію. Црногорци одрже као свагда над непріятелѣм славну побѣду, од турака погину четворица, а петорица буду ранѣни, од ови су троици главе одсечене. Турци изгубивши битку поврате се натраг у град.— Ово є оно споразумнѣніє и слога, кою свеоб. Новине описую, и представляю неистинитости целом свету.

ВЕЛ. БРИТАННІЯ.— Све више растеѣа брига сбог движенія народа у Ирландской побудила є правителство више войнства тамо послати.

— Свеобште Аугс. Нов. содржаваю из Париза слѣдуюће. Лорд Палмерстон и г. Уркарт подобни су на неки начин двема звездама, коє се заедно рађаю и заилазе. Г. Уркарт био є, каошто є познато, секретар посланичества у Цариграду, имао є найвеће соучастіє у свима противруссиским предпріятіяма енглезске политике на востоку, и од Лорда Палмерстона званія є свог лишен сбог тога, што се мнѣніє секретара посланичества са мнѣніем посланичества и правителства слагало ніє. Од тог доба гони Г. Уркарт Лорда Палмерстона са правим енглезским постоянством. Он се Лорда Пармерстона манути неће, докле га год неупропасти, и совршено є увѣрен, да при том неслѣдує освети, него да се за добру ствар бори. Г. Уркарт био є противник Руссіє у Цариграду и на Кауказу; он є врло жестоко поступао, сбог чега є и сметнут. Но он мисли, да є то Руссіи за любов учинѣно, и одтуд заключує, да є Лорд Палмерстон, министер енглезски, подкуплѣни руссиски агент. Такови подкуплѣни министера у Енглезской є већ било; но ово о Палмерстону іошт доказано ніє. Напротив он се види више за Енглезску радити, него ма кои од садашньи министера. Он мрзи на Французску, труди се втеченіє Енглезске у Шпаніи утврдити, и своя освоєнія у Восточной Индіи разпространити. Што є он сотим Руссіи више ползовао, него шкодіо, нѣгова є кривица, али не нѣгово намѣреніє. Г. Уркарт труди се далѣ доказати, да Руссія исто толико у Лондону, колико у Петрограду заповеда, и да са енглезским бродовима исто тако, као са своим многочисленим войнством управля. Ова тужба против Лорда Палмерстона само є сумнителна, полза пак, кою Руссія одтуд има, извѣстнія є. Кад би Руссія до тога дотерати могла, да сви кабинети, єдан о другом мисле, да су од Руссіє подкуплѣни, онда би Руссіи лако играти било. Найболѣ средство силу Руссіє умножити, єсте, ню већом представити, него што є. Верованѣ свечини. И Уркарт са овим потврждаванѣм Руссіи є више ползовао, него што сам хоће, и жели, и Лорд Палмерстон, кад се о нѣму мисли, да є од Руссіє подкуплѣн, за ову є од веће ползе, него, кад би дѣйствително подкуплѣн био.

ГРЕЦІЯ. — Атина, 6-тог Дек. — Болест нашег првог министера проузроковала є у овдашнѣм политическом животу дуже време траюћу тишину, тако, да и каммере с послови не хите, него су само разне одборе сложили, од коих є найважніи онай, кои на престолно кралѣво слово одговор сочинити има. Сенат є за своє подпредсѣдателѣ и секретаре изабрао приврженике оппозиціє, у каммерама на иста достоинства су приврженици министеріюма изабрани, а при бираню одбора народни є елемент побѣду оддржао. У онай одбор, кои є на сочиненіє одговора на кралѣво престолно слово опредѣлен, само є єдан член оппозиціє примлѣн, и тако оппозиционални листови явно припознаю, да ни у каммерама, ни у народу штогод учинити немогу, и да се само на дѣятелност у Сенату ограничити мораю. Међутим у земльи поред свію рђави гласова мир влада, одкуд сви, и сами противници Колеттисови увидити могу, да є нѣгово остаянѣ на вру послова необходимо нуждним постало. — Принц шведски Ошкар после неколико дана траюћег задржаваня у Атини одпловіо є из овдашнѣг пирейског пристаништа, и отишао є у Египет, да тамо зиму проведе. — До неколико дана очекує се овде принц баєрски Луитполд, долазећи из Александріє. — Прекюче преставіо се овде кралѣв. белгиски дѣловодитель, Г. Констан. Роденбах.

ТРГОВИНА и РАДИНОСТ.

Бечка піяца. — На Майдлингерско-Шенбрунски седмични вашар 24-тог Дек. дотерано є 1487 ком. свиня, 1297 велики и 190 назимади; продавано є по 25—28 кр. фунта.

Цена ране у грошићи у шайну.

	Пешта. 21-тог Дек. пешт. мер.			Весприм. 4-тог Дек. пож. мер.		Н. Бечей. 9. Дек. пож. мер.		Мошонь. 10. Дек. пож. мер.		Пожун. 7. Дек. беч. мер.	
Жито .	—	310	—	180	210	180	200	164	240	190	199
Наполица .	—	—	—	160	175	167	180	135	160	—	—
Раж .	232	260	—	155	160	158	160	140	65	—	—
Єчам . .	170	170	—	95	98	95	100	88	112	95	113
Зоб . .	105	108	—	68	70	61	62	73	82	80	130
Кукуруз .	180	185	—	115	118	—	107	106	125	128	—

Течай новаца у Бечу 21-тог Дек.

Државне облигаціє		са 5 на сто		$108\frac{9}{16}$
—	—	„ 4 „ „		99
—	—	„ 3 „ „		73
Заим од г. 1834.	са изиграв.	од 500 ф.		$787\frac{1}{2}$
— 1839.	—	250 ф.		$298\frac{7}{16}$
Банк-акціє				1592
Дунавског Паробродства . . .				665
Унгарског Средоточног гвозд пута .				$95\frac{1}{2}$
Пештанског сталног моста . . .				—
Естерхазини Лозови				$85\frac{3}{4}$
Царски дукати			4 ф.	36 кр.

Станѣ Дунава.

у Пешти.

21.	Дек.	п. р.	6′	8″	6‴ н. 0.
22.	—	—	5′	1″	3‴ —
23.	—	—	5′	11″	3‴ —

Лутрія.

Будим, 23. Де					Беч, 5. Дек.				
44.	18.	74.	89.	83.	35.	75.	28.	6.	74

Учредник и Издаватель Ѳеодор Павлович. — У Пешти М. Дороѳеє улици Nro. 20.

У ПЕШТИ, писмени І. Баймела